

Ministern för kulturen

| av Nils-Eric Sandberg

SVERIGES KULTURMINISTER heter Marita Ulvskog. På vilka meriter har hon fått denna post? Hon har varit trogen medlem i partiet. I kraft av sina åsikter blev hon chefredaktör för Dala-Demokraten, en tidning som publiceras i en redan hårt prövad region. Hon argumenterade där mot att Sverige skulle integreras i Europa. Visserligen var Sveriges ekonomi sedan hundra år integrerad i Västeuropa. Men i sin publicistik kände sig Marita Ulvskog inte tyngd av kunskap; hon skrev fritt och lätt, utan att hindras av sådana bördor.

Hon har inte heller i sin politiska karriär besvärats av lärdomens restriktioner. Utan hon har agerat strikt efter sina övertygelser, och partiets krav.

Hon ogillade EU. Detta hindrade henne inte från att bli minister i en regering som ville ha Sverige kvar i EU. Hon har flexibilitet i sina övertygelser.

Göran Persson gjorde henne till kulturminister, förmodligen för att han har svagt intresse för kultur, bland mycket annat. Han har som huvudprincip att utse kvinnliga statsråd som är honom själv intellektuellt underlägsna. I skolministern Inger Wärnersson har han gjort sitt livs fynd. Men Ulvskog kommer nog nära henne på denna rankinglista.

KULTURMINISTERN HAR tillsatt en utredning om ägandekonzentration inom massmedia. Hon vill sätta en gräns för mediaföretagens rätt att köpa andra företag. Utredningen är konstruerad som ett angrepp på familjen Bonnier. Kulturministern ogillar familjen Bonnier; därför vill hon begränsa familjens ägande med en ny lag.

En lag mot ägande av massmedia skulle strida mot tryckfrihetsförordningen, alltså en av Sveriges grundlagar. Det bryr sig kulturministern sig inte om. En förklaring kan vara att hon inte vet särskilt mycket om Sveriges grundlagar.

Om hon visste något om det skulle hon omgående slopat den kombination av annonskatt och presstöd som nu tar pengar från borgerliga tidningar och ger till socialdemokratiska.

Kulturministern har bestämt att Sveriges Television ska investera i digitala marknät för TV. Hon har sett till att drygt två miljarder investerats i projektet. De som vet något om tekniken invänder att digitala TV-sändningar kan göras bättre och effektivare via satelliter i framtiden. Men kulturministern kan inte kontrollera satellitsändningarna.

Däremot kan hon ta ett grepp om de digitala mark-sända TV-kanalerna.

Det hon intresserar sig för är makten över programmen.

IDECEMBER 1999 presenterade bibelöversättningskommissionen sin nyöversättning av bibeln på en presskonferens i Rosenbad. Forskarna som svarat för arbetet ville ha tid att skriva en textkommentar och fotnotapparat; det skulle ta något år till. Men ärkebiskopen K G Hammar ville ha en ny bibel till år 2000. Varför vet jag inte; Hammar är gammal marxist och kunde därför föreslagit att översättningen skulle publiceras 2018, alltså 200 år efter Karl Marx födelse.

På presskonferensen satt kulturministern Marita Ulvskog ordförande.

En journalist frågade: När kommer texterna i den nya bibelöversättningen att användas i gudstjänsterna?

Kulturministern pekade på en person i salongen, och sa:

– Jag ser att vi här har rabbinen i mosaiska församlingen i Stockholm. Så jag skickar frågan över till dej. Kommer du att använda den nya översättningen i din kyrka, nu på söndag?

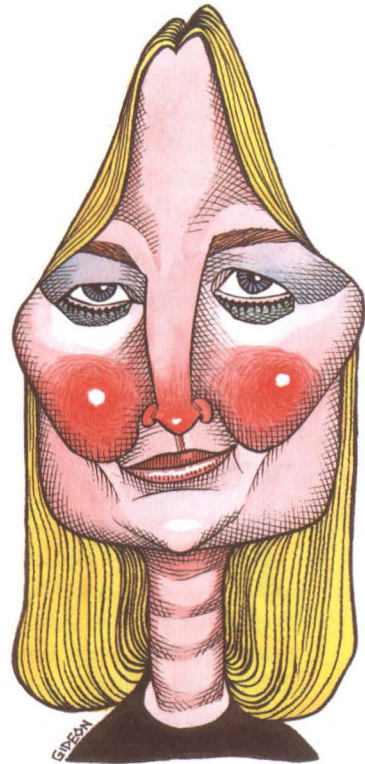
Rabbinen reste sig och svarade, iskallt:

– Nej, inte på söndag.

Alla skrattade. Kulturministern såg lika oförstående ut som hon brukar göra.

Marita Ulvskog är Sveriges kulturminister. Hon har det högsta ansvaret för att landets medborgare lär sig något om kultur, respekterar kultur, vårdar ett kulturarv.

Det är hon som, med sina kunskaper och sin integritet, ska ansvara för detta.

Nils-Eric Sandberg (n_e_sandberg@hotmail.com) är frilansskribent och författare.